

همه چیزدان‌ها در جهل مرکب ابدالدهر باقی می‌مانند

استاد گروه فلسفه تربیت دبیرمجمع آموزشی پیامبر اعظم گفت: وقتی کسی نمی‌داند می‌رود دنبال کشف حقیقت ولی آنکه نمی‌داند که نمی‌داند در جهل مرکب تا ابد الدهر باقی می‌ماند.

استاد گروه فلسفه تربیت دبیرمجمع آموزشی پیامبر اعظم گفت: وقتی کسی نمی‌داند می‌رود دنبال کشف حقیقت ولی آنکه نمی‌داند که نمی‌داند در جهل مرکب تا ابد الدهر باقی می‌ماند.

دکتر علی محمد صابری در مورد اینکه بسیاری از ما ایرانیان در مورد موضوعات گوناگون و بدون آنکه در آن تخصصی داشته باشیم اظهارنظر می‌کنیم. در مورد دلایل این #171 همه چیزدانی؛ به خبرنگار مهر گفت: جمله‌ای از ابن سینا است که می‌گوید تا بدانجا رسید دانش من که بدانم همی نادانم. او که به بصیرت رسیده بود وقتی به خدمت ابوسعید می‌رسد در پایان گفتگو با او می‌گوید هرچه که ما می‌دانستیم او می‌بیند و به زبان دل می‌گوید. ما از این علم بی‌خبر هستیم.

وی افزود: در احادیث هم داریم تا کسی به این معرفت که تمام عالم زیر سلطه جبار الهی است نرسد از علم بهره‌ای نبرده است. علوم روزمره سواد و نسبی هستند. سقراط می‌گوید هر کسی که می‌گوید همه چیز را می‌دانم جاهلی بیش نیست و هرکس که می‌گوید نمی‌دانم تازه علم را آغاز کرده است. زیرا وقتی نمی‌داند می‌رود دنبال کشف حقیقت ولی آنکه نمی‌داند که نمی‌داند در جهل مرکب تا ابد الدهر باقی می‌ماند.

این استاد گروه فلسفه تربیت دبیرمجمع آموزشی پیامبر اعظم (ص) ادامه داد: بنا به گفته قرآن اولین نشانه علم خضوع و خشوع است. غرور و تکبر در افرادی است که ادعا می‌کنند همه چیز را می‌دانند. در احادیث قدسی داریم که هرکس که 40 روز برای خدا خالصانه تضرع کند خداوند حکمت را از قلبش به زبانش جاری می‌کند. بنابراین اول علم اعتراف به جهل و نادانی است.

این محقق و پژوهشگر حوزه فلسفه و عرفان اسلامی تصریح کرد: دومین نشانه علم، تحقیق و تفحص است. یعنی در مورد حتی دین هم باید تحقیق کنیم. سومین نشانه تفحص در مورد سه موضوع خدا انسان و جهان است. نکته بعد اینکه باید بدانیم در چه علومی تحقیق می‌کنیم در علوم انسانی و طبیعی با آزمایش و روش تحقیق روبرو هستیم اما در مسائل عرفانی و معنوی که برای کشف حقیقت هستی است با روش علمی و مشاهده نمی‌شود به جایی رسید بلکه باید با قلب و دل به شهود رسید.

صابری در مورد اینکه آیا نسبتی میان #171 همه چیزدانی؛ و عدم گماشتن افراد متخصص در تخصص‌های خود وجود دارد هم اظهارداشت: کسانی که ادعای همه چیزدانی می‌کنند آدم‌های کوچکی هستند که متأسفانه منصب‌های بزرگی به آنان واگذار شده است. آدم‌های دنبال دانش و آگاهی کمتر شناخته شده و دارای مسئولیت‌های کوچکتری هستند. باید کارها و مسئولیت‌های بزرگ را به آدم‌های بزرگ که ادعای همه چیزدانی ندارند سپرد.

وی در پایان یادآور شد: بر هم زدن نظم با چنین اوصافی ظلم و بی‌عدالتی به همراه آوردن است. افراد سیاسی وارد کارهای فرهنگی و اجتماعی و حتی اقتصادی می‌شوند بدون اینکه کمترین تخصصی در باره این حوزه‌ها داشته باشند این درحالی است که این حوزه‌ها از نداشتن مسئولان متخصص رنج می‌برند.